

Bruksela, 11 lipca 2017 r.
(OR. en)

11173/17

EF 163
ECOFIN 639

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Plan działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie – Konkluzje Rady (11 lipca 2017 r.)

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie „Planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie”, przyjęte przez Radę na jej 3555. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 11 lipca 2017 r.

Plan działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie**– Konkluzje Rady**

RADA:

1. ODNOTOWUJE, że kryzys finansowy i będąca jego wynikiem recesja, wraz z czynnikami strukturalnymi, którym czasami towarzyszą nieodpowiednie praktyki w zakresie udzielania kredytów, doprowadziły do sytuacji, w której banki w niektórych państwach członkowskich wykazują wysokie wskaźniki kredytów zagrożonych;
2. UZNAJE, że choć w większości państw członkowskich wysokie wskaźniki kredytów zagrożonych nie pojawiły się w ostatnich latach, negatywne skutki obecnie wysokiego poziomu tych wskaźników w znacznej liczbie państw członkowskich mogą stwarzać ryzyko wystąpienia transgranicznych efektów zewnętrznych dla całej gospodarki i systemu finansowego UE oraz zmienić postrzeganie przez rynek europejskiego sektora bankowego jako całości, zwłaszcza w obrębie unii bankowej;
3. PODKREŚLA, że choć to banki są przede wszystkim odpowiedzialne za restrukturyzację swoich modeli biznesowych i terminowe rozwiązywanie swoich problemów związanych z kredytami zagrożonymi, dalsze działania mające na celu zajęcie się kwestią istniejącego nagromadzenia kredytów zagrożonych oraz zapobieganie powstawaniu i akumulacji kredytów zagrożonych w przyszłości byłyby korzystne dla całej UE poprzez przyczynianie się do zwiększenia wzrostu gospodarczego i zmniejszenia fragmentacji finansowej;
4. ZAUWAŻA, że ze względu na swoją skalę obecne wysokie wskaźniki kredytów zagrożonych w niektórych państwach członkowskich mogą nie obniżyć się w zadowalającym tempie, niezależnie od panującego ożywienia gospodarczego, i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE działania, które zostały już podjęte, a także istotne postępy poczynione przez niektóre zainteresowane państwa członkowskie oraz instytucje i organy UE w celu zajęcia się tym utrzymującym się problemem i zapobieżenia jego ponownemu wystąpieniu; ZAUWAŻA, że organy nadzoru mają obecnie możliwość korzystania z konkretnych narzędzi, takich jak, w stosownych przypadkach, szacowanie poniesionych lub prawdopodobnych strat za pomocą właściwej wyceny aktywów; PODKREŚLA, że potrzebne są większe wysiłki, aby trwale przywrócić niższy poziom wskaźników kredytów zagrożonych, oraz że należy wzmocnić zachęty dla wszystkich unijnych instytucji kredytowych, by zajmowały się kwestią kredytów zagrożonych w sposób proaktywny, przy jednoczesnym unikaniu zakłóceń będących efektami gwałtownych wyprzedaży;

5. ZAZNACZA, że reformy regulacyjne UE przeprowadzone po kryzysie, w tym kroki podjęte w celu utworzenia unii bankowej, oznaczają przejście do systemu, który ma chronić pieniądze podatników, zapewniać utrzymanie stabilności finansowej w strefie euro i w całej UE, a także wzmacniać mechanizmy rynkowe w sektorze bankowym, dla którego podstawowe znaczenie mają instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności instrument umorzenia lub konwersji długu. Działania dotyczące kwestii kredytów zagrożonych, co może pociągać za sobą zniesienie przeszkód dla dalszej restrukturyzacji sektora bankowego, powinny być spójne z tymi zasadami, w tym dyrektywą 2014/59/UE (BRRD) i zasadami pomocy państwa;
6. PODKREŚLA, że kompleksowe podejście obejmujące zestaw uzupełniających się działań politycznych na szczeblu krajowym i, w stosownych przypadkach, na szczeblu europejskim, jest najskuteczniejszym sposobem rozwiązania problemu istniejącego nagromadzenia kredytów zagrożonych, a także problemu powstawania i akumulacji nowych kredytów zagrożonych w bilansach banków, w szczególności we wszystkich czterech następujących obszarach polityki: (i) nadzór, (ii) reformy strukturalne ram dotyczących niewypłacalności i odzyskiwania długów, (iii) rozwój rynków wtórnych w odniesieniu do aktywów zagrożonych oraz (iv) wspieranie restrukturyzacji systemu bankowego;
7. W związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie dotyczące kredytów zagrożonych¹ sporządzone przez podgrupę Komitetu ds. Usług Finansowych i WZYWA państwa członkowskie oraz instytucje, organy i agencje UE do prowadzenia dalszych prac nad wariantami politycznymi przedstawionymi w sprawozdaniu, na podstawie niniejszych konkluzji Rady;
8. W związku z tym ZWRACA SIĘ w szczególności:
- [do Komisji – by latem 2017 r. przedstawiła wykładnię istniejących uprawnień nadzorczych określonych w przepisach UE, z myślą o wyjaśnieniu możliwości ich wykorzystania w odniesieniu do polityki banków w zakresie rezerw na potrzeby kredytów zagrożonych na mocy art. 16 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 oraz art. 104 dyrektywy 2013/36/UE (CRD IV); po przedstawieniu przez Komisję wykładni Rada rozważy, o ile będzie to stosowne i po przeprowadzeniu pełnej analizy zalet i wad, zmianę art. 104 CRD IV w ramach trwającego przeglądu CRR/CRD IV, zgodnie z wariantami politycznymi określonymi w sprawozdaniu dotyczącym kredytów zagrożonych;

¹ Dok. 9854/17.

- do Komisji – by w ramach trwającego przeglądu CRR/CRD IV rozważyła ostrożnościowe mechanizmy ochronne, które służyłyby zapobieganiu potencjalnemu problemowi niedostatecznych rezerw i które miałyby zastosowanie do nowo udzielanych kredytów; takie ustawowe mechanizmy ochronne mogłyby przybrać formę obowiązkowych ostrożnościowych odliczeń kredytów zagrożonych od funduszy własnych, po dokonaniu oceny najbardziej odpowiedniej kalibracji zgodnie z praktyką międzynarodową;
- do nadzoru bankowego sprawowanego przez EBC, wraz z krajowymi właściwymi organami w ramach unii bankowej – by do końca 2018 r. wdrożyły, w odniesieniu do mniej istotnych instytucji w unii bankowej, wskazówki podobne do „Wskazówek dla banków dotyczących kredytów zagrożonych (*Guidance to banks on Non-Performing Loans*)” wydanych przez Jednolity Mechanizm Nadzorczy (wskazówki SSM) dla istotnych instytucji, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, ukierunkowanych dostosowań;
- do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) – by przed latem 2018 r. wydał ogólne wytyczne dotyczące zarządzania kredytami zagrożonymi, zgodne z wyżej wymienionymi wskazówkami i o rozszerzonym zakresie mającym zastosowanie do wszystkich banków w całej UE;
- do EUNB – by przed latem 2018 r. wydał szczegółowe wytyczne dotyczące udzielania kredytów przez banki oraz monitorowania i wewnętrznego zarządzania, które mogłyby w szczególności uwzględniać takie kwestie, jak przejrzystość i ocena przystępności cenowej kredytu dla kredytobiorcy; wytyczne te powinny w stosownych przypadkach być oparte na dotychczasowych doświadczeniach krajowych;
- do Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego – by do końca 2018 r. opracowała podejścia makroostrożnościowe, by zapobiec pojawianiu się problemów systemowych związanych z kredytami zagrożonymi, jednocześnie należycie uwzględniając procykliczne skutki działań podejmowanych w celu rozwiązania problemu nagromadzenia kredytów zagrożonych oraz potencjalny wpływ na stabilność finansową;
- do EUNB, w porozumieniu z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), i właściwych organów – by do końca 2018 r. wdrożyły zaostrzone wymogi dotyczące ujawniania informacji o jakości aktywów i kredytach zagrożonych w odniesieniu do wszystkich banków;
- do EUNB – by do końca 2017 r. wydała wytyczne przeznaczone dla banków dotyczące monitorowania danych kredytowych i określające minimalny zakres szczegółowych informacji wymaganych od banków na temat ich ekspozycji kredytowych w portfelu bankowym;

- do EUNB, EBC i Komisji – by do końca 2017 r. zaproponowały inicjatywy na rzecz wzmocnienia infrastruktury danych za pomocą jednolitych i znormalizowanych danych dotyczących kredytów zagrożonych oraz by rozważyły ustanowienie platform transakcji dotyczących kredytów zagrożonych w celu pobudzenia rozwoju tego rynku wtórnego;
- do Komisji – by do końca 2017 r. opracowała, we współpracy ze wszystkimi stosownymi instytucjami i organami oraz z uwzględnieniem dotychczasowych udanych doświadczeń krajowych, plan dotyczący ewentualnego utworzenia krajowych spółek zarządzania aktywami; w planie tym zostałyby określone wspólne zasady dotyczące wyznaczenia stosownego zakresu aktywów i uczestnictwa, progów związanych z wielkością aktywów, zasad wyceny aktywów, stosownych struktur kapitałowych, aspektów zarządczych i operacyjnych, zarówno pod względem prywatnym, jak i publicznym; należałoby w nim również sprecyzować dopuszczalną koncepcję środków na rzecz ratowania aktywów i korzystania ze spółek zarządzania aktywami, która byłaby zgodna z ramami ustawodawczymi UE, w tym dyrektywą 2014/59/UE (BRRD) i rozporządzeniem (UE) nr 806/2014 (SRMR) oraz zasadami pomocy państwa;
- do Komisji – by przed latem 2018 r. opracowała europejskie podejście na rzecz wspierania rozwoju rynków wtórnych dla kredytów zagrożonych, w szczególności w celu usunięcia przeszkód dla przenoszenia przez banki kredytów zagrożonych do instytucji niebędących bankami oraz dla prawa własności instytucji niebędących bankami w odniesieniu do takich kredytów, przy jednoczesnej ochronie praw konsumentów, a także by uprościła i umożliwiła ewentualną harmonizację wymogów licencyjnych dla podmiotów trzecich zajmujących się obsługą kredytów oraz by podjęła inicjatywę ustawodawczą w tym zakresie, stosownie do okoliczności;
- do Komisji – by przed końcem 2017 r. opublikowała wyniki analizy porównawczej w zakresie efektywności krajowych systemów egzekwowania kredytów (w tym w przypadku niewypłacalności) z punktu widzenia wierzycieli bankowych, z przedstawieniem jak najbardziej dokładnych, porównywalnych pomiarów dotyczących stopy odzysku, a także terminów i kosztów odzyskiwania należności w poszczególnych państwach członkowskich, a także by w ramach europejskiego semestru nadal zwracała szczególną uwagę na kwestie niewypłacalności, z uwzględnieniem bieżących reform;

- do państw członkowskich – by, przy uważnym wykorzystaniu wyników analizy porównawczej, rozważyły do końca 2018 r. przeprowadzenie specjalnych wzajemnych ocen systemów dotyczących niewypłacalności w całej UE, z uwzględnieniem istotnych różnic między systemami prawnymi i ramami dotyczącymi niewypłacalności w poszczególnych państwach członkowskich;
 - do Komisji – by przeprowadziła dalszą analizę możliwości wzmocnienia ochrony wierzycieli zabezpieczonych;
9. UZGADNIA, że będzie powracać do tego zagadnienia regularnie – po raz pierwszy po sześciu miesiącach, aby dokonać przeglądu sytuacji w zakresie kredytów zagrożonych w Europie, restrukturyzacji sektora bankowego w tym kontekście oraz rozwoju rynków wtórnych transakcji dotyczących kredytów zagrożonych, aby ocenić poczynione postępy na podstawie podsumowania sporządzonego przez Komisję, a także aby koordynować działania informacyjne na temat kredytów zagrożonych w Europie.
-